

Pochlovický zvonek

Zpravodaj nejen pro klienty Sociálních služeb v Kynšperku nad Ohří

Podzim 2017

Foto: Přemysl Vavroušek

Sociální služby, příspěvková organizace poskytují své služby za finanční podpory Karlovarského kraje.

Slovo ředitelky

Vážení,
ve chvíli, kdy se Vám do rukou dostane tento výtisk našeho časopisu, bude předvánoční shon v plném proudu, a podle mého, nejkrásnější svátky v roce budou za dveřmi.

Jak všichni víte, Vánočním svátkům předchází období adventu. Slaví jej lidé věřící, nevěřící, ale jsou mezi námi i ti, kteří je neslaví vůbec. Advent je období, které nás vybízí ke ztišení, zamyšlení se nad sebou samým, nad životem svým i svých blízkých. Vybízí nás také k hledání odpovědí na mnohé otázky související nejen s děním v našem nejbližším okolí, ale také ve světě.

Ano, bohužel žijeme ve společnosti zaměřené na výkon, úspěch, krásu. Nemáme čas, některé rodiny se rozpadají a hledáme způsoby, jak sladit pracovní i rodinný život. Stáří považujeme za zátěžové období jak pro seniora, tak pro jeho rodinu, hledáme viníky naší vlastní nespokojenosti a mnozí z nás si neváží toho, co máme.

Proto pokusme se všichni na chvíli zastavit a popřemýšlet, čím bychom tomu druhému udělali radost. Třeba i větší než sami sobě. Možná zjistíme, že nejdůležitější není ani tak co komu dám, ale abychom měli na sebe čas.

Dovolte mi proto, abych popřála všem klientům pohodové prožití Vánočních svátků, zdraví, spokojenost a klidné vykročení do roku 2018.

Zároveň chci poděkovat všem zaměstnancům za poctivou práci, která je mnohdy těžší, než se může zdát a popřát i jim klidné prožití Vánočních svátků, hodně štěstí, zdraví a spokojenosti v roce 2018.

Lenka Antolová

Za obsahovou správnost článků a jejich zpracování odpovídá autor.

Odpovědný redaktor Miloslava Pospíšilová.

Telefon: 601 103 247; E-mail: pospisilova@ss-po.cz

...Dobročinnost...

V loňském předvánočním čase se konaly různé dobročinné akce, které organizovali naši zaměstnanci a jejichž výtěžek byl věnován našemu domovu. Nejen že se stávají tyto akce tradicí, ale začíná jich přibývat. Letos se k nám přidal i obecní úřad v Kaceřově, který Vás srdečně zve na VÁNOČNÍ BESÍDKU 16. 12. 2017 s bohatým programem a občerstvením. Navíc děti a maminky připravily vánoční trh, jehož výtěžek bude také věnován našemu domovu.

Jak se nakládá s těmito dary?

Tři příklady za všechny – **první** - nová vánoční výzdoba, která našim klientům udělala radost a přinesla adventní atmosféru do našich prostor.

Foto: Přemysl Vavroušek

- **druhý** - Našich 147 klientů se může těšit na vánoční balíčky, které se budou rozdávat na Štědrý den.

- **třetí příklad** – koncert Hany Zagorové a Petra Rezka, na který by se klienti bez finanční, ale i fyzické podpory, nedostali.

Dalším organizátorem, na kterého nesmím zapomenout je Dobrovolnické sdružení Střípky ze Sokolova, které na nás myslí celý rok a na podzim nám zprostředkovalo vystoupení pěvce Šimona Pečenky s písněmi Karla Gotta, ze kterého byli klienti nadšeni!

Foto: Šimon Pečenka s klienty.

Říká se: „*To nejlepší na konec*“ ... Březovská desítka, pod vedením pana Jiřího Homolky...

Naše díky patří hlavně Marušce Drašarové, která přesvědčila deset chlapů, že vystupovat v domově pro seniory není o výtěžku, ale o dobrém pocitu z radosti druhých...

... Náš domov se zapojil do projektu „Ježíškova vnučata“, který vznikl na podzim roku 2016 na dvorku Českého rozhlasu v Jihlavě. Novinářka Olga Štrejbarová si při jednom svém natáčení uvědomila, že opuštění lidé tvoří často až třetinu obyvatel domovů pro seniory. Vánoční dárek nedostali mnohdy roky a období svátků pro ně bylo spíš časem prázdnoty než radosti. Rozhodla se to změnit a nápad byl na světě.

Projekt loni na jaře zaujal šéfredaktora zpravodajství Českého rozhlasu Martina Ondráčka, který stál za několika velkými veřejnoprávními projekty. Pochopil, že zázemí, jméno a zkušenosti Českého rozhlasu umožňují splnit ne stovky, ale tisíce snů opuštěných seniorů. Na začátku léta schválilo vedení Českého rozhlasu přesný plán a ve spolupráci se sociálními pracovníky domovů, kteří sepisují s klienty jejich vánoční přání, spolupracují. Už teď jsou jich stovky a budou jich tisíce. A přesně tolik je třeba lidí, kteří je dokážou splnit. Více na www.jeziskovavnoucata.cz

Klientům se plní přání podle toho **co chtějí, a ne, co potřebují.**

Příběh paní Lídy

Jízdu na harleyi paní Lídě z domova v Polné slíbil její muž, než zemřel. A chvíli na to zemřel i její postižený syn. Zůstala sama. O její sen se zásluhou Ježíškových vnučat „pralo“ hned několik harleyářských rodin. Na společný den v koloně bublavého zvuku harleyie paní Lída vzpomíná dodnes.

Ilustrační foto

Uvidíme kolik a jaká přání se splní našim klientům...

Gratuluje me

*našim klientům, kteří na podzím oslaví svá
životní jubilea ...*

Brunclíková Květoslava

Felíxová Věra

Kavanová Irena

Kušnerová Terezie

Neumannová Anna

Rochová Hana

Ťažký Štefan

Widžová Marie

Foto: paní Widžová

Vše nejlepší...

Paní Kavanová na oslavě narozenin s přáteli a paní ředitelkou.

Podzimní rozjímání

Seděla na zápraží ve svém houpacím křesle, na klíně jí předl kocour a vedle na stolku se kouřilo z hrnku čerstvé kávy. Hleděla do zahrady, kde se v podzimním vánku vlnila tráva, z jabloní padaly listy a mezi nimi se červenala krásná jablíčka. V dáli nad ní – na modrém nebi protkaném mraky – se houfovali ptáci, chystající se na svůj odlet do teplých krajín.

Vzpomínala na doby, kdy jako malá běhávala po té zahrádce se svým bratrem. Schovávali se mezi stromy, šplhali na jejich větve, hleděli vysoko do nebe a hledali v mracích obrysy zvířat a známých věcí. Občas běželi k nedalekému potůčku za zahradou a jen tak leželi v trávě – tváře jim prohřívalo slunce a rty měli červené od jahod, nebo třešní. Představovali si, jaký bude svět, až budou velcí – za tu nekonečně dlouhou dobu...

Život přešel okolo až příliš rychle. Je jako rok. Narodíme se, propukáme v květ a než se nadějeme, naše dětství končí a starosti všedních dní nás uvrhnou do rutiny práce. Honíme se za sny, plány a cíli, které často až příliš pozdě shledáme nesmyslnými a bezvýznamnými. Jaro je pryč a léto našeho života pomalu rodí příchod podzimu, kdy každý z nás musí vydat své plody. Čím jsme se stali a kým? Kam jsme došli?

Seděla ve svém křesle a vzpomínala na vše, co jí život vzal. Nelitovala. Není čas na lítost. Není důvodu nosit v srdci hořkost. Věci se prostě dějí – jak ty dobré, tak ty zlé. Život dává a bere. Vzpomínala na své lásky, rodiče, bratra... A usmívala se. Upila ze svého hrnku kávy a uvědomila si, jaký neuvěřitelný dar jí život dal. Viděla ty tisíce a stovky maličkostí, které tak často nechala projít bez povšimnutí a až později zjistila, jak významné v jejím životě byly.

Jak rádi se schováváme. Jak rádi máme dojem, že jsme samostatní a nezávislí. A jak moc se pleteme. Od kolébky do hrobu provázání s ostatními na nitkách pavučiny života. Nevidíme ji. Hledíme na své vlákno a často se urputně snažíme nezaplést s ostatními, ale teprve při pohledu na celek vidíme, jak moc krásná ta pavučina je, a kolik tajů a důmyslnosti v sobě skrývá. Skrytý smysl. Jako když se ráno slunce jen líně prodírá podzimní mlhou a v jeden okamžik rozzáří svými paprsky ty stovky drobných pavučin, které jejich stavitelé rozeseli v trávě po celé zahradě.

Slunce se vynořilo zpoza mraku a zazářilo jí přímo do tváře. Prohřálo její ruce a vítr jemně pohladil její vlasy. Podzim. Podzim nás učí pokoře. Smíření před tím, než přijde zima. Ptáci zamávali svými křídly a zamířili k jihu. Další list se snesl na vlhkou zem. Kouř stoupal z hrnku kávy a ona se smála na celý svět.

Brzy přijde zima. Sníh přikryje všechna tajemství i ztráty a plody léta. Bílý sníh smyje vše a nechá jen jiskřící pole nekonečných možností. A pak přijde jaro a zrodí se nový život, nové sny a nové příběhy. Slunce se rozzáří, ptáci se navrátí a svým zpěvem budou těšit svět. Protože takový je život a život je krásný.

Usměj se...

Přemysl Vavroušek

...navštívili jsme...

Moser

Sklárna

Historie sklárny a křišťálu Moser

Historie sklárny Moser je spojena se jménem jedné z nejméně výraznějších postav historie sklářské výroby, Ludwigem Moserem (1833 - 1916). Nejprve si otevřel vlastní obchod a ryteckou dílnu v centru Karlových Varů, již v roce 1893 však rozjíždí provoz ve vlastní sklářské huti, která úspěšně funguje dodnes. Během této krátké doby získal pověst nejprestižnějšího výrobce křišťálu v Rakousko-Uherské monarchii. Tituly dvorních dodavatelů císaře Františka Josefa I. (1873), perského šáha Musaffereddina (1901) a anglického krále Eduarda VII. (1908) tuto pověst dále umocňovaly a vyvolaly zájem dalších státníků a panovníků. Již v roce 1922 je sklárna Moser největším výrobcem luxusního nápojového a dekorativního skla v Československu. Úspěch Ludwiga Mosera, jehož odkaz je dále rozvíjen, spočívá ve výrobě ekologicky čistého bezolovnatého křišťálu, jedinečném barevném spektru, vynikajícím designu od nejprestižnějších výtvarníků a v dokonalém ručním zpracování všech křišťálových výrobků. Pro rozvoj této tradice sklárna Moser spolupracuje s nejnadanějšími výtvarníky, skláři, brusiči a rytci, jejichž umění pomáhá vytvářet mistrovská díla ve svém oboru. Po celou dobu existence sklárny se její výrobky prezentují na

nejvýznamnějších světových výstavách, kde získávají mimořádná ocenění. Výjimečná umělecká díla vyžadují vybranou mezinárodní prodejní síť. První značková prodejna Moser byla otevřena v centru Prahy již v roce 1925. Od té doby se tuzemský prodej rozšířil do dalších 3 značkových prodejen a prostřednictvím exkluzivních zástupců je značka úspěšně prezentována i ve světě. V současné době je sklárna akciovou společností s výhradně českým kapitálem a přibližně 320 zaměstnanci.

Křišťálové výrobky Moser jsou vysoce kvalitní, čiré a brilantní výrobky s mimořádnými užitnými vlastnostmi. Každý moserovský výrobek vyžaduje hodiny rukodělného zpracování sklářskými mistry. Taje manuální zručnosti se tradičně předávají od starší generace sklářů těm mladším. Stát se mistrem sklářem vyžaduje léta těžké práce. Kromě talentu potřebují skláři i fyzickou sílu, aby zvládli udržet v ruce i desítky kg vážící vázy či mísy. Ať už je to práce u pece se sklovinou při teplotě 1200 °C, ruční vydlabávání dřevěných forem, ruční broušení, malování, zlacení či leštění zlata nebo několikaměsíční trpělivá práce na uměleckých rytinách, bylo a dodnes je toto řemeslo pro skláře posláním. Stačí jedna chyba, jeden špatný „zábrus“ a výrobek putuje zpátky do pece. Je až s podivem, že takto končí 50 až 80% výrobků. I přesto, že výplaty sklářů neznáme, jsou tajné, nevyplatí se jim dojíždět za prací do nedaleké sklárny v Německu.

Navštívili jsme i muzeum sklárny Moser v Karlových Varech, jehož expozice v moderním interiéru nabízí poutavou prohlídku mapující více než 160 let historie sklárny a představuje nejstarší sklářskou tvorbu až po současné kolekce.

Luxusní křišťál je pro svou výjimečnost a krásu již 155 let vyhledáván výjimečnými osobnostmi na celém světě. Křišťálové výrobky jsou svědkem

významných okamžiků v životě královské společnosti. Ať už jsou to královské svatby nebo klíčová obchodní a politická jednání. Díky této tradici je křišťál Moser považován za **"SKLO KRÁLŮ"**.

Nejen královské rodiny se těší z výrobků sklárny Moser. Již více než deset let vyrábí originální křišťálové glóby pro Mezinárodní filmový festival v Karlových Varech. Krásu ručně vyráběného křišťálového skla, kromě nás, obdivovali např. Claudia Cardinal, Gina Lollobrigida, Whoopi Goldberg, Ornella Muti, Gérard Depardieu, Robert Redford a další z řady významných filmových herců i tvůrců.

Prohlídka provozu u sklářských pecí.

Foto: Křišťálový glóbus pro Mezinárodní filmový festival Karlovy Vary

Foto: prohlídka muzea

Paní Dáša (foto dole, vlevo) pracuje v muzeu, kde mimo jiné utírá prach ve vitrínách. Při cenách těchto výrobků jsme obdivovali její odvalu!

Při pohledu na křišťálový globus, mě napadlo, že i já mám jeden výrobek z Moseru doma, a sice křišťálovou kouli. Ne že bych v ní něco viděla, ale mám ji...

M. Pospíšilová

...milujeme návštěvy restaurací a cukráren...

Ještě jedna fotka z posezení v restauraci Na truhlárně koncem léta...

Cvičení paměti v Karlových Varech ...

Lidský mozek to je jedna velká záhada. Vyvíjí se do 25 roku života, potom se pomyslná křivka postupných vylepšování obrací a mozek začíná ztrácet na své funkčnosti.

Naše paměť má tedy mnoho důvodu pro to, aby byla náchylná k různým nepřesnostem. Člověk si také pamatuje výběrově. Proto k zapamatování si více informací slouží tzv. mnemotechnické pomůcky.

Paměť lze trénovat u všech věkových kategorií, od dětí až po seniorskou populaci.

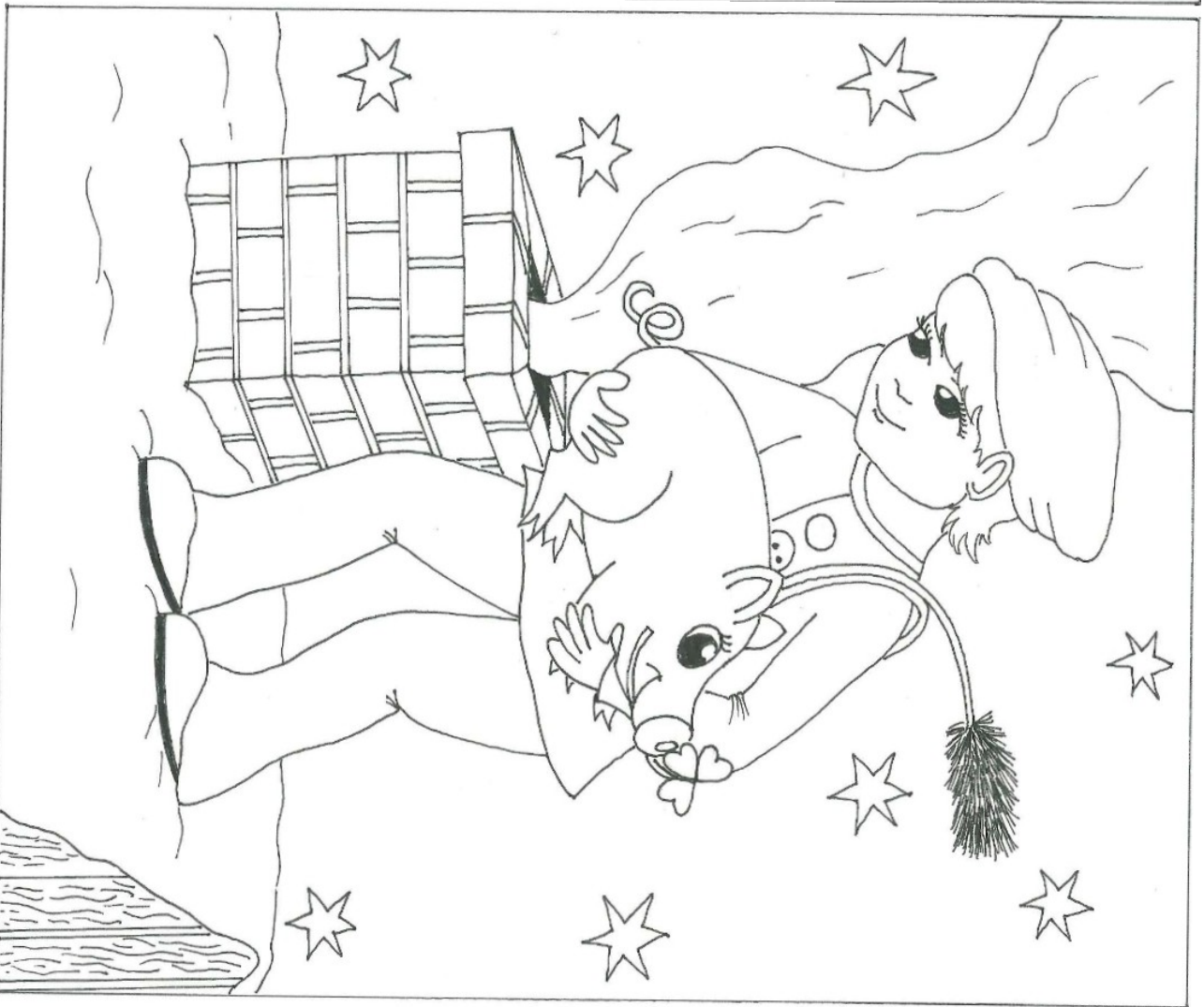
Proto navštěvujeme lektorku paní Jitku Tichou, která má pro nás vždy připravená cvičení a hry, díky kterým se snažíme udržet si své kognitivní kapacity na dobré úrovni.

Zpívání s harmonikou a Evou Haufovou, je něco kouzelného...

Při zpěvu dodají emoce zdánlivě obyčejné písničky další okouzující rozměr...

KOMINIČEK S PRASÁTKEM PRO ŠTĚSTÍ

Najděte na kominičkovi, který vám kromě svého pověstného štěstí nese ještě prasátko, 10 rozdílů.